

РЕШЕНИЕ

№ 7367

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 02.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **7166** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. С. П., уточнена с молба от 20.07.2022г., против предписание, обективизирано в протокол № ГМ-56/14.06.2022г., съставен от служители на Териториална дирекция «Държавен резерв», [населено място], на Държавна агенция «Държавен резерв и военновременни запаси» (ДАДРВЗ), с което предписание на жалбоподателя е наредено да предприеме необходимите действия за създаване на запаси от 3903,029 т. гориво за дизелови двигатели. Ответникът чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като недопустима.

След като обсъди доводите на страните и представените доказателства, съдът, в настоящия състав, приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

С приложеното в преписката Разпореждане № Р-12-60/28.04.2021 г. на заместник-председателя на ДАДРВЗ на основание чл. 7, ал. 1, т. 8, чл. 8, ал. 2, т. 3 и ал. 5, чл. 12 и чл. 23 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН) е определено на „Девня цимент“ АД ниво на запаси за извънредни ситуации за периода 01.07.2021 г. – 30.06.2022 г. по видове съгласно чл. 2, ал. 1 ЗЗНН, както следва: котелни горива в размер на 7 806,058 тона, като на дружеството е разпоредено да създаде и вложи до 1 юли 2021 г. количествата нефтопродукти при спазване условията на чл. 30, ал. 1 ЗЗНН. Установява се от представената по делото справка по

адм. д. № 1181/2021г. на Административен съд – Варна, 7 състав, че то е било образувано по жалба на „Девня цимент“ АД против горепосоченото разпореждане и производството по делото е спряна поради направено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз (СЕС). Установява се от справка в общодостъпната интернет страница на Върховния административен съд (ВАС), че искането за спиране на предварителното изпълнение на същото разпореждане е отхвърлено с окончателно определение № 2565/18.03.2022 г. по адм. дело № 1544/2022 г. по описа на ВАС, VI отделение. Следователно, разпореждането подлежи на изпълнение, независимо от обстоятелството, че производството по оспорването му не е приключило с окончателен съдебен акт. По същата причина, ирелевантен за настоящия спор е изходът по това оспорване, а съответно – и по дело № С-428/2022г. на СЕС. Поради това, съдът в настоящия състав намира за неоснователни доводите, изложени от страна на жалбоподателя, относно необходимост от спиране на производството по настоящето дело до постановяване на окончателен съдебен акт по оспорването на разпореждане № Р-12-60/28.04.2021 г. за създаване на запаси за извънредни ситуации. С приложеното в преписката Разрешение за замяна № РЗ-12-72/14.06.2021 г., издадено от председателя на ДАДРВЗ е разрешено на „Девня цимент“ АД да съхранява определеното му с горепосоченото разпореждане № ниво на запаси за извънредни ситуации от котелни горива в размер на 7 806,058 тона под формата на гориво за дизелови двигатели в размер на 7 806,058 тона. Установява се от представената по делото справка по адм. д. № 1459/2021г. на Административен съд – Варна, 26 състав, че то е било образувано по жалба на дружеството против разрешението и производството по делото е спряно до приключване на адм. д. № 1181/2021г. на Административен съд – Варна с окончателен съдебен акт.

Останалите писмени доказателства, ангажирани относно предмета и движението на делата, образувани против задължителни предписания с характер, подобен на процесното, но с различни адресати и срок, както и ангажираните доказателства за предприето реализиране на административнонаказателна отговорност, съдът в настоящия състав намира неотнормими към предмета на настоящия спор и поради това не обсъжда, както и доводите на страните в тази връзка.

Оспореното в случая предписание е обективизирано в констативен протокол (КП) № ГМ-56/14.06.2022 г., съставен от тримата служители, определени със Заповед № ГМ-56/13.06.2022 г., издадена от директора на Териториална дирекция „Държавен резерв“ (ТД „ДР“) – В., на основание чл. 56, ал. 1 ЗЗНН, чл. 27 и чл. 28 от Наредба № 1 от 28 юли 2014 г. за проверките, извършвани от ДАДРВЗ по ЗЗНН (Наредба № 1 от 28 юли 2014 г.), във вр. с чл. 17, ал. 2, т. 1 от Устройствения правилник на ДАДРВЗ. За проверката жалбоподателят е бил уведомен на основание чл. 10, ал. 1 от Наредба № 1 от 28 юли 2014 г. с писмо изх. № ГМ 2249/10.06.2022 г. на ТД „ДР“ - В..

Съгласно предписанието, жалбоподателят в качеството му на изпълнителен директор на „Девня цимент“ АД, [населено място], следва да предприеме необходимите действия за създаване на територията на страната запаси за извънредни ситуации от 3 903,029 тона гориво за дизелови двигатели, които представляват 50 на сто от определените с Разпореждане № Р-12-60/28.04.2021 г. на заместник-председателя на ДАДРВЗ 7 806,058 тона котелно гориво и Разрешение за замяна № РЗ-12-72/14.06.2021 г. на председателя на ДАДРВЗ за 7 806,058 тона гориво за дизелови двигатели, в срок до 29.06.2022 г. КП е връчен лично на изпълнителния директор на „Девня Цимент“ АД, [населено място] на 14.06.2022 г.

На основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК съдът дължи произнасяне по законосъобразността на акта – дали същият е издаден от компетентен административен орган в предвидената от закона форма, при спазване на материалноправните и процесуалноправните разпоредби и в съответствие с целта на закона.

Настоящият състав намира, че оспореното задължително предписание е издадено от компетентен орган. Съобразно разпоредбата на чл. 55, ал. 1 и ал. 4 ЗЗНН председателят на агенцията осъществява контрол върху задължените лица, Държавното предприятие „Държавна петролна компания“ и съхранителите на нефт и нефтопродукти, притежаващи регистрирани складове по чл. 38, относно изпълнението на задълженията им по създаването, съхраняването, обновяването, ползването и възстановяването на запасите по този закон, като при осъществяване на контролните си функции председателят на агенцията се подпомага от служители на агенцията, определени с негова заповед. На основание чл. 56, ал. 1, т. 9 ЗЗНН при изпълнението на контролните си функции на територията на страната служителите по чл. 55, ал. 4 имат право да издават задължителни предписания и да следят за изпълнението им. По аргумент от чл. 9, ал. 1 от Наредба № 1 от 28 юли 2014 г. следва, че директорът на ТД „ДР“ – В. е имал компетентността да издаде Заповед № ГМ-56/13.06.2022 г. за възлагане на проверка, тъй като седалището на „Девня Цимент“ АД е в [населено място], т.е в териториалния обхват на ТД „ДР“ – В., съгласно чл. 17, ал. 1 от Устройствения правилник на ДАДРВЗ. С посочената заповед са определени лицата, които да извършат проверката по ЗЗНН – Н. А., Н. Н. и Ю. К.. Оспореният акт е издаден именно от тези три лица, на които са делегирани правомощията по извършване на проверки и издаване на предписания.

Според разпоредбата на чл. 58, ал. 1 ЗЗНН за резултатите от проверките се изготвя КП. Видно от чл. 27, ал. 1 от Наредба № 1 от 28 юли 2014 г., на проверки по този раздел подлежат физически лица, които по силата на закон или на изрично упълномощаване представляват задължено лице или съхранител, с регистрирани складове по чл. 38 ЗЗНН и при предходни проверки са им били издадени задължителни предписания по чл. 56, ал. 1, т. 9 ЗЗНН. Съгласно ал. 4 на същата разпоредба проверките се извършват документално и/ или на място съобразно съдържанието на задължителното предписание. В случая предписанието е дадено по отношение на физическото лице, представляващо дружеството, в рамките на проверка от контролен орган за изпълнение на административен акт, издаден на дружеството. Жалбоподателят в качеството му на изпълнителен директор от 16.05.2022г. и до момента самостоятелно представлява „Девня цимент“ АД, съгласно вписването в Търговския регистър, видно от справка по партидата на дружеството. Следователно, той се явява надлежен адресат на предписанието от 14.06.2022г. Към тази дата следва да бъде преценявана неговата законосъобразност, съгласно чл.142, ал.1 АПК. За жалбоподателя е налице правен интерес да оспорва същото, защото създава задължение, при неизпълнение на което за адресата му биха могли да възникнат неблагоприятни правни последици, а именно, реализиране на административнонаказателна отговорност.

Разпоредбата на чл. 45, ал. 4 от Наредба № 1 от 28 юли 2014 г. предвижда, че при установяване на нарушения, неточности, пропуски или несъответствия в изпълнението на задълженията на проверяваното лице се издават задължителни предписания за отстраняването им, които: 1. са подробно и точно формулирани; 2.

съдържат точно определени срокове за изпълнението им съобразно разпоредбите на ЗЗНН, а при липсата на приложими разпоредби - съобразно естеството на предписанията; 3. определят отговорници за изпълнението им; 4. съдържат указание към проверяваното лице за писмено уведомяване за изпълнението на предписанието. Следователно, извършването на проверка и съставянето на КП в някои случаи приключва с издаване на НП, а в други – с издаване на задължително предписание, за което се следи изпълнено ли е. Издаденото задължително предписание не е част от събраните доказателства (арг. от чл. 59, ал. 4, изр. първо ЗЗНН), поради което не следва да се приеме, че е част от производството по издаване на Наказателно постановление (НП). Ето защо доводът на ответника, че оспореното предписание не е индивидуален административен акт и не подлежи на обжалване, е неоснователен. Задължителното предписание в случая е издадено при извършване на проверка по чл. 9, ал. 1 от Наредба № 1 от 28 юли 2014 г. за изпълнение на задълженията по чл. 17, ал. 1 ЗЗНН. П. вменява задължение за адресата, към когото е насочено, т. е. задължение за определено действие, което е различно от административнонаказателната отговорност, която се изразява в заплащане на имуществена санкция или глоба. Съответно, не съществува пречка да се издаде задължително предписание и НП, при наличие на предпоставки за това, но предписание като настоящото е самостоятелен административен акт по чл. 21, ал. 1 АПК, който създава задължение за жалбоподателя и е годен за оспорване акт. С издаденото предписание се създава задължение за жалбоподателя, поради което за същия е налице правен интерес от оспорването му.

„Девня Цимент“ АД, [населено място] е лице вписано под № 60 в Регистъра на задължените лица, издаден от председателя на ДА „Д.“, като за периода 01.07.2021 г. – 30.06.2022 г., на основание чл. 7, ал. 1, т. 4, б. „а“ и чл. 23 ЗЗНН, е задължено лице по смисъла на § 1, т. 11 от ДР на ЗЗНН, а именно - икономически оператор, който създава, съхранява, обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти като част от общото количество запаси за извънредни ситуации на Република България.

Разпореждане № Р-12-60/28.04.2021 г. на заместник-председателя на ДА „Д.“, описано по-горе в изложението, е такова за създаване на индивидуални нива на запаси, което е издадено по реда на чл. 17, ал. 1 ЗЗНН. Съгласно чл. 9, ал. 1 от Наредба № 1 от 28 юли 2014 г. проверките по този раздел (проверки за изпълнение на задълженията по чл. 17, ал. 1 ЗЗНН) се извършват индивидуално спрямо всяко задължено лице относно задължението му до 30 април на текущата година да създаде запаси за извънредни ситуации в съответствие с определените му с разпореждане на председателя на агенцията съгласно чл. 8, ал. 2, т. 3 и чл. 12, ал. 1 ЗЗНН нива. Проверките се възлагат със заповед на съответния директор на ТД „ДР“ и се извършват по документи на адреса на управление на задълженото лице, а при необходимост - на адреса на местоживеене на лицето, което го представлява. Съгласно чл. 11, ал. 1 от Наредба № 1 от 28 юли 2014 г. комисията проверява предоставените от задълженото лице документи, удостоверяващи създадените ЗИС, и ги съпоставя с получената от ЦУ информацията относно определените му и създадени от него нива на запаси за извънредни ситуации.

Разпореждане № Р-12-60/28.04.2021 г. на заместник-председателя на ДАДРВЗ подлежи на изпълнение, предвид посочените по-горе съображения. Видът на горивото е определен с Разрешение за замяна № РЗ-12-72/14.06.2021 г., издадено от

председателя на ДАДРВЗ.

Оспореното предписание е съобразено и с целта на закона, която се извлича от съображения 3, 12 и 19 от Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14 септември 2009 година за налагане на задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/ или нефтопродукти, чиито разпоредби се транспонират чрез националното законодателство и целите на която се преследват и от националните правни норми. П. цели създаването на запаси от нефтопродукти, безусловно необходими в ситуации, които се характеризират като кризисни и извънредни, като вменяването на задължението за създаването на процесния запас от гориво за дизелови двигатели цели постигането и на националната законова цел по чл. 1, ал. 2 ЗЗНН да се осигури снабдяването с течни горива в случаите на затрудняване на доставките или значимо прекъсване на снабдяването с нефт и нефтопродукти в страната, в другите държави - членки на Европейския съюз, и/ или съгласно влязло в сила решение на Международната агенция по енергетика за отпускане на запаси.

По изложените съображения, като прецени на основание чл. 168, ал. 1 от АПК законосъобразността на процесното предписание, съдът намира, че същото е постановено от компетентен орган и в установената форма, като при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и същото е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на спора, и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 100 лева, съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. П., с ЕГН [ЕГН], против предписание, обективизирано в Констативен протокол № ГМ-56/14.06.2022 г., съставен от служители на Териториална дирекция „Държавен резерв“ - [населено място] на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“.

ОСЪЖДА М. С. П., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ сумата 100 (сто) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: